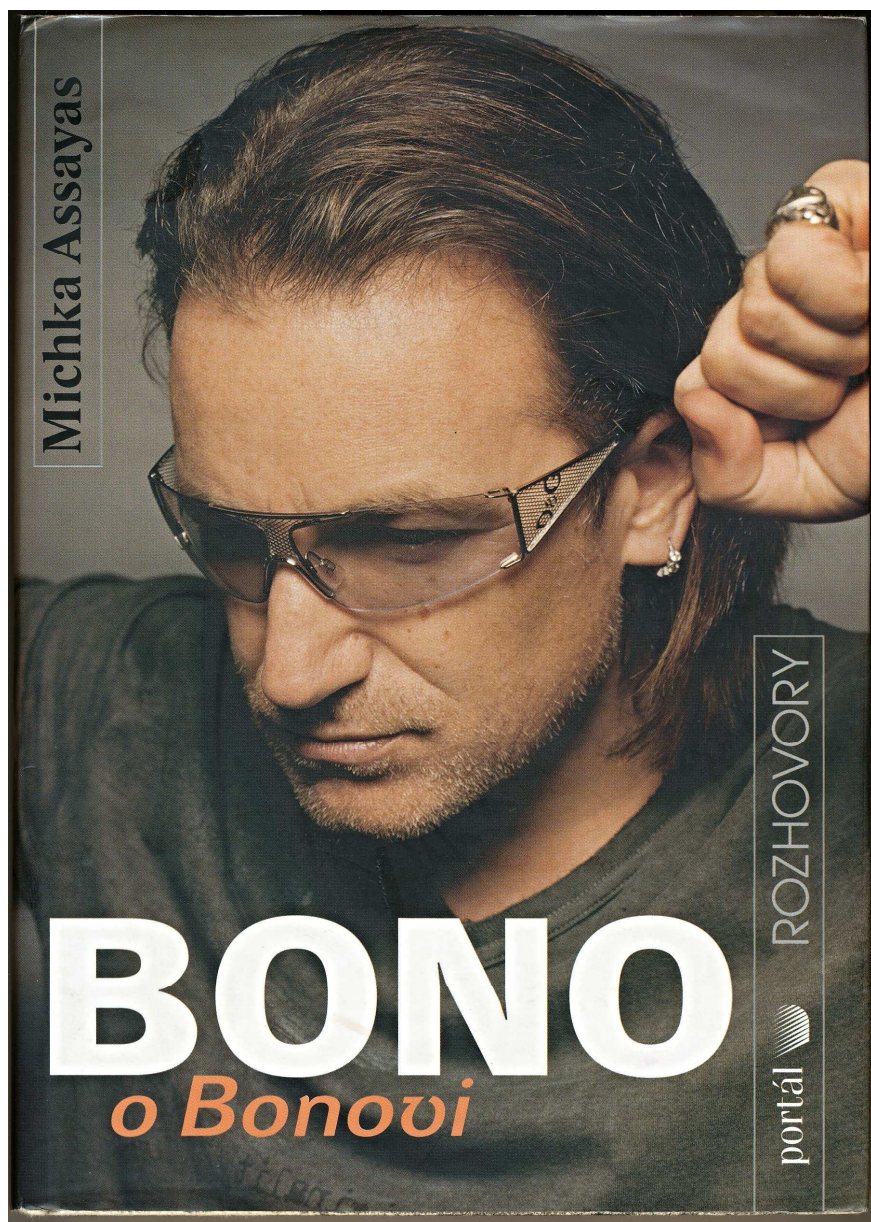

Bono o Bonovi (Michka Assayas, Portál 2006)

Musím přiznat, že jednou z věcí, které jsem si od otce a matky vzal, byl pocit, že náboženství často Bohu překáží. (str.40)

Nikdy nevěř umělci, jsou to nejlepší lháři. Lhaním si vydělávají. V jistém smyslu je člověk herec. Ale spisovatel není lhář. V Písmu se někde říká: „Poznej pravdu a pravda tě osvobodí“....Tou představou jsem žil: Poznej pravdu a pravda tě osvobodí. Jestli nemám co říct, bude to první verš písně. Vlastně na našem druhém albu (*October*) jsem taky neměl co říct: *I try to sing this song... I try to stand up but I can't find my feet / I try to speak up but only with you I am complete*. Tenhle trik mi vždycky fungoval. A možná právě proto, že je to trik. Ale je to trik na mě samýho. Jsem schopen psát vždy, protože jako spisovatel nikdy nedokážu nepsat pravdu. Jako umělec na pódiu to tak vždycky není. Víš, co mě jako interpreta nutí, abych zůstal upřímnější? Ty podělaně vysoký tóny, co musím zazpívat. Protože pokud se do toho úplně nepoložím, nedokážu to uzpívat – je to mimo můj rozsah... (str.45)

...mezi závistí a touhou je propast. Závist je cosi jako chtít něco, co není tvoje. Ale touha je něco jiného. Touha vychází z toho, že chceš něco, co je tvoje, a chceš to pořád, přestože to tu ještě není, ale to není závist. Když se z touhy stane závist, je v tom rozdíl. (str.46)

Neříkám, že neumím žít pohodlným životem, ale umím to i na chodníku. Na to jsem pyšnej, že zvládám obojí. Dokážu žít na vysoké noze, dokážu ale žít i skromně... nejsem celebrita... Jsem člověk z kapely, pisálek, co kouří doutníky, pije víno a čte Bibli. Vejtaha (*smích*)..., kterej rád maluje obrazy toho, co nemůže vidět. Manžel, táta, přítel chudých a občas i bohatých. Aktivista, obchodní cestující s myšlenkami. Šachista, rocková hvězda na půl úvazku, operní zpěvák v té nejhlasitější lidové kapele na světě. Co ty na to? (str.50)